

Herhaling, waanzin, discipline

Discipline verscherpt de waanzin van de acteur,
en daardoor zijn vrijheid.

Zo zou je een belangrijke verhaallijn van
Herhaling, waanzin, discipline
kunnen samenvatten.

Geert Opsomer stelt het boek van Emil Hrvatin over
het theaterwerk van Jan Fabre

voor en wijst op enkele vergeten verhaallijnen.

Hoe heerlijk is het (om) woordeloos toe te kijken. Wat een eenvoud, wat een chaos, een perfectie in één - wat voor een ongelooflijk mooi, ontembaar beeld.

'Iedere vorm van commentaar, duiding of interpretatie schiet tekort tegenover de interne maatstaf die het scenografisch werk van Jan

Fabre beheerst. Wie met woorden de maat van Fabres podiumbeelden wil nemen, zal altijd de kracht en de intensiteit ervan mankeren,' schrijft Rudi Laermans in *Jan Fabre, texts on his theatre work*. Het poëtische en visionaire universum van Fabre is niet met woorden te meten of te temmen, elke poging om te ver-

woorden lijkt veeleer op een zoektocht naar verwantschappen, associaties en subjectieve affiniteit, dan op een verklaring of een semiotische lectuur van Fabres werk.

Dit heeft vele redenen en oorzaken. Eén ervan is dat het werk van Fabre niet gemakkelijk ondergebracht kan worden in een slui-

